

Їде козак дорогою,  
Дівку надibaє;  
Вийняв папір з-за пазухи  
Та й її читає:

«І прочая, і прочая...  
По сему указу  
Кожна дівка козакові  
Довжна дати по разу!»

«Чуєш, дівко, що в указі?»  
«Та чую, козаче».  
І вже ж рада-то, псяюха,  
Аж мало не скаче!

Ізліз козак, покріпився,  
На коня сідає,  
А дівчина підійнялась  
Та й ще забагає:

«А приглянься-но, козаче,  
До того указу:  
Чи нема там написано,  
Щоб іще по разу?»

*18 апреля*